

در محل قرار الی ابوالحسن که بویست اولد بکر سفاد و بیج درم سرکه بسیار تند خوب و بیست بیج درم ششانی را
صله بیه کرده در سرکه مذکور بکوشانند که بیست بیج درم در ته آن باشد بوی این سرکه را سه مرتبه صاف کن
بویا در عقب از در مشغای و بکنشای و غم سطلی در طرف جللی انداخته و عقب را صله بیه کرده
در روز و غم در طرف جللی ریخته و بقدر صحر از درم نیم از آن آب سرکه نم نم بخورد و عقب را بویا
مشی مرتبه در دفعه ششم کو کرد در در میان آب ششانی میزور که تمام آن آب است بکشته بکوشند تا قلندر
رطوبت دارد ببرد از بعد بوزن کبریت پنج طعام ریز بکبریت ریخته صله بیه که با آب گرم شسته که بوم
کبریت گرفته شود بعد بوزن کبریت پنج الفی ریز بکبریت ریخته صله بیه که در میان پوست تخم مرغ در جاست
کرم لطف روز دمس داده و بویا برون آورد باز با کرم پنج الفی ریخته و پاک بکوشند و بعد از آن
کو کرد مد بویا مشغای و از طلق مذاب بکنشای بخورد و در طرف جللی ببرد و آنش ملیم بگذارد سرد
شو بیاور بر لوله بکنشای و از زینق خالص پاک سه مشغای و از کو کرد مذکور مد بویا مشغای با هم سخی و صله
نابینه و از سفیده تخم مرغ و در آن ریخته از صبح تا ظهر صله بیه که بر قدر سفیده بخورد و نقص ندارد بعد از آن
در بونه که بونه را بکحل حکمت مال کل و زبیده بونه را تخم کند و بوزن صد و پنجاه درم دهن جگت ریخته بونه
را در میان آن دهن دمس دمنند بعد از دمس بگذارد بیهی صدم مشغای با سر سروج مشغای سه مرتبه طرح شو
و چهار است و طریقه تنقیه این عمل نیست دار تو پها مشغای سم الفار چهار مشغای بویا مشغای
سرکه پنجاه درم ششانی قدر در هم جوشانیده زبیره را خراب بکوه سه مرتبه در اینم آب ریز که تنقیه
میشود و طریقه طلق مذاب است آب قلیا را تند بکیرد و طلق را در آنش سرف کرده در اینم آب ریز
مقلی شو بویا سخی کرده با قدر رشته کار یا بوره ریز کرد در بونه جانب کن نوع دیگر بکر مع الفای بسیار سفید
سه مشغای و طلق مشغای در بونه جانب کن مشغای معین و اسلج ابضا بقول کاتب عمر خونه
بکیر آب قلیا را بگفت مرتبه بورد هم بر بوزن و علقه کن بیج مرتبه هم عبلی بگذارد بعد با در سم الفار
ابیفی زجابه و مشغای و از زینق بر عیب پاک بکنشای خوب سخی نموده در طرف زجابه کرده از اینم
آب با سه مرتبه بر سرش ریخته طنج داده تا حگت شو پس بیاور بر و حنظل را در سرکه جوشانیده
وصاف کرده و سه مرتبه هم در اینم آب تسفید و نویه دلو پس قدر از اینم اکیر بکورد و در دلو مقلی شو
الکاه بکنشای از این مقلی بر نش مشغای سه مرتبه تنقیه کرده طرح که بگفت مشغای قمر مشغای

ده تا بر میوز صفت تنقیه زیر در پنج بایه زیره در چند مرتبه با آب شکر حق است و غرض تنقیه میوه
 میوه و ناکته میوه را به فی التلخیص بعد بشوینوش آهین چه به با بکنج زنج و زین یا با
 مصدک و باز پنج نیمه پس از نوش در خلول ده آب در آمال افکن و آنش بکن زیر و
 لیکن سخت باید آتش بریده باز و با با با هم یاریده نوش در خلول بر بار زار و اع
 انچه کاید بر فراید پس آنکه حل و عقدش کوه باید یک زو بر صد از از زیر افکن ز رشتی هم
 توانی فقه کنی و اسلح در بنوت عیسای عیسی عیسی قدر که خواهر و زن انحصار به بر کنیز که
 که انرا جناب کوئید در حق و صلیه بخوردان داده و دمی خفیف دله که بر ته چه سر سه ماه مرتبه
 این عمل را عاده کند از اقران بیفتد و ثابت شود بعد از این از این موز ثابت خورش و لی ف
 مشر که دمی دالم مقلی شود یا در چه تطعیم شتر ثابت و مقلی شود و این مقلی را بزیره طبع
 کنی قرقر شود از بر بنوش عیسای عیسی از این جز نیست و بر جا که حکما میگویند مشر را بملح مقلی
 انیت و چاره زیره را بر مشر شکر نمک در بغم ارمال سپیده معطر شود و رده عملی
 ایضا در هر قرقر از اخوند شنبلیله اولد بکیر منقاری از نوره و زراف سفید سار و سیه بیاور زینت به شمع و
 و بر لو قرقر منقاری نموده و از این منقاری تا چهار مرتبه تنقیه نشود دله و دمی سه بعد بیاور چه و زن هم
 انرا مصدک و زن نوش در مصدک بام صلیه که و از بیاض البیض بخورد او دله تا مشر موم شود در کوزه
 رکنی که دهن البرز کن بقدر چهار رکن در آن رخنه بکشد دمی قور دله جو بر ثابت ته نشین خوا
 بخواه انشاء بکنفای منقاری زیره منقاری طرح کن و یک منقاری سه بده و اسه العظیم رو با قرقر خوا
 قیمت این عمل بقوا هم و سیکر کن و اسلح در هر قرقر ایضا در دار اسلحه صفهان از غریر استماع شده که بکیر
 میوه و طم اندرانی و زین بر چه در مقطر کن انشاء بکیر در قرقر قدر که خواهد و مقابل آن کبوتر اعلی منقاری
 و با یکد کر ملقه کند بعد از این مقطر در طغی بر سر و مقطر کن و بار مقطر در مقطر کن انچه چهار مرتبه در دهن
 چهارم از دهن را بشویده کنی خاک سفید خواهم بوی مشر و ج که باندگی شمر بر بوی خواهم بعد از انرا شمع
 کن باید بنی اخلی یا دهنی القاب بعد یک از این به بر شصت جو مشر منقاری طرح کن که قرقر خوا
 و این اکثر یک بر جید جو و زیر منقاری طرح مرغوب اما حفر طر حش را دیدیم و قواعه انرا ندیدیم که بکنند
 من حیث المجموع از این جهت سبب کار هر سه و لیکن انرا به خاصیت ۲ صوغ غلط

در هر قرقر از اخوند شنبلیله اولد بکیر منقاری از نوره و زراف سفید سار و سیه بیاور زینت به شمع و
 و بر لو قرقر منقاری نموده و از این منقاری تا چهار مرتبه تنقیه نشود دله و دمی سه بعد بیاور چه و زن هم
 انرا مصدک و زن نوش در مصدک بام صلیه که و از بیاض البیض بخورد او دله تا مشر موم شود در کوزه
 رکنی که دهن البرز کن بقدر چهار رکن در آن رخنه بکشد دمی قور دله جو بر ثابت ته نشین خوا

[illegible]

کجکین غیب سخن در غیب
 دلبسته سخن در سخن
 بجز که در سخن در سخن
 در زبیر سخن در سخن
 بجز در میان سخن در سخن
 که در آب سرد سخن در سخن
 لطف به بند دعبه بر دانه
 سخن املج مرده که کبریت سخن
 قرابت مشغول بعد از سخن
 خرد کوه در میان سخن در سخن
 آب بیده بر آب سخن در سخن
 کد رشته صبح بر دار سخن در سخن
 اورا صبح سخن در سخن
 صده به کوه در سخن در سخن
 مشغول سخن در سخن
 و دست در سخن در سخن
 حره سخن در سخن
 ۱۲۲۹

علم و صریح اور صلاح کنی و از خیر سفت بر بر پس بگریم و کللی عماریه پس سقف و پنج درم ازین کللی
داخل کنیم علم صدیه کنی و بشو کو سفندیم کنی و یکت او را صدیه کنی پس بگذار تا خشک شود آنگاه در و یک
انال بگذار و قدح در علم کنی که ثقبه داشته باشد پس بیاور و نیم نیم ازین خشک و یک نیم نیم بر مر را خوش بپزند
بعد از آن را مر فور کرده و ثقبه را بکشد و باقی نیم نیم را بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
باشد پس جوهر را ضبط کنی در شب که نوم مهر کنی هر کنی دویم بیاور و نیم نیم منقود و مقابل آن علم منور با آن
صدیه کنی که در مظهر بیاض البیض بخورد آن داده که انور از حیث این مملعون نماید مظهر نیست بکریه
چهل عدد تخم مرغ باده درم نوساد در دوه درم طح فط صدیه کنی چهار یوم در ذیل فرس حل کند شسته مخلوط
مخلول او را مظهر کنی با مظهر او انرا صدیه کنی بعد از تحفیف کنی بعد از مصعد کنی او را و مصعد او را تحفیف کنی
یعنی در شب که کون بلند که بقدر هفت نیم نیم زبوا و بوزان که در کلوی نیست مر آب مریند و زیت تخم کنی
سیم بکر قمر براده را با طح موی فرس حاف که نو در تو یک روز در دهن بخار کند شسته که آن بخورد
یادش چهار سال کو در بونه کنی تا سه مرتبه سر کوره با طح منور و می دی آنهم خوبت و بر دونه یک رده با آب
از او پس بگریم بیاور از این حد مکمل بپزد و از نفی بیضیه منقاس و از روح مصعد حقیق و منقاس
در دهن ابکینه عمو صدیه کنی بعد از تحفیف کنی این اکر از بعد حل عقد کنی یکت سبع چهار صد منقاس
زیره منقی طرح که قمر حشیم روز کار بندید و از این اکر لؤلؤ تران ساخت که صفت آن چهار صد
شفت در سرف ارزنی او نام که هر یک به حاج معلوم و در خود در خصوص ترقی کربت بیچ بر در سه بر نوره
رخته مظهر کو نوره ثابت و در شب مظهر او را در روح مکمل انداز رخته مظهر کو طح دهن شود و آب
روح را بغوش طاف زاج بپاشد و مکمل زده تخم و مس داده بپاشد اندر او در دهن کربت و مس داده
رو صفی زیره یا قمر کند شسته ازین سه و می مدکور مدبر خلوط که در روح رخته و تبه کار و و
او رخته بد مدت روح و زوب سقویا بت و ندین کربت شطع نرم و صی و خوب اما در شمس
کند شستم کبر سه کنیم آن را به بوزان بکشد در خانه منسوبیم

ص ۱
ص ۲۳
ص ۲۴

